

By Francis on Apr 8, 2008 | In Dagboek | 1 feedback »

door Francis

De voorbije weken ben ik vooral bezig geweest met het tevreden houden van mensen. Het is niet dat ik daar tegenop zie, maar het vreet wel energie. Ik ben blijven doorwerken, terwijl het schrijven en muziek maken opnieuw in de kast zijn beland. Eerlijk gezegd was er weinig onderwerpwaardig om over te schrijven.

En dan duikt plots het nieuws op dat de olympische vlam onder vuur ligt. Dat ergert me. Die vlam staat juist symbool voor verdraagzaamheid, vrede en het samenbrengen van mensen — een moment om politieke tegenstellingen even te laten rusten. Waarom zou men precies dát aanvallen? Het druist zo hard in tegen de olympische gedachte. Alsof men doelbewust de confrontatie zoekt in plaats van oplossingen; alsof elk vredessymbool gereduceerd moet worden tot een futiel detail.

Wat er in China gebeurt is zeker niet fraai, maar ga dan niet het éne instrument van verbondenheid boycotten dat mensen dichterbij elkaar kan brengen. Enfin — dat is mijn kijk erop.

Verder was daar Wilders, die zijn film uiteindelijk toch uitbracht. Gelukkig zonder al te veel spektakel.

□ □ □ — lente — □ □ □

De tijd schuift traag voorbij. De lente ademt het land wakker. Zaden breken open, licht zet zich schrap om te rijpen. En onder al dat sluimeren roert zich de eerste liefde— opnieuw, maar telkens weer even onverwacht, even fris.